

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 14/2013 vp

Valtioneuvoston selvitys komission suosituksesta neuvostolle komission valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut transatlanttisesta kauppa- ja investointisopimuksesta EU:n ja Yhdysvaltojen välillä

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Suuri valiokunta on 26 päivänä huhtikuuta 2013 lähettänyt valtioneuvoston selvityksen komission suosituksesta neuvostolle komission valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut transatlanttisesta kauppa- ja investointisopimuksesta EU:n ja Yhdysvaltojen välillä (E 43/2013 vp) maa- ja metsätalousvaliokunnalle mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lähetystöneuvos Marjut Akola, ulkoasiainministeriö
- ylitarkastaja Markus Schulman, maa- ja metsätalousministeriö
- johtaja Juha Ruippo, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Elintarviketeollisuusliitto ry
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC.

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

EU ja Yhdysvallat perustivat kasvua ja työllisyyttä edistävän korkean tason työryhmän EU-Yhdysvallat -huippukokouksessa 28.11.2011. Työryhmän tehtävänä oli selvittää kaikkia mahdollisia keinoja, joiden avulla työllisyyttä ja kasvua voidaan edistää. Työryhmä antoi väliraporttinsa 19.6.2012. Raportissa otetaan myönteinen, mutta ehdollinen lähestymistapa laaja-alaiseen vapaakauppasopimukseen. Työryhmän lopullinen raportti julkistettiin 12.2.2013. Työryhmä suositteli laaja-alaista ja kunnianhimoista

transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuussopimusta, joka sisältäisi kolme osa-aluetta: markkinoillepääsyn, sääntelyn ja globaalit säännöt. Loppuraportin julkistamisen jälkeen sekä EU että Yhdysvallat käynnistivät välittömästi sisäiset valmisteluprosessit. Komissio hyväksyi ehdotuksen neuvotteluohjeiksi 12.3.2013, ja Yhdysvallat lähetti kongressille ilmoituksen neuvottelujen aloittamisesta EU:n kanssa transatlanttisesta kauppa- ja investointikumppanuudesta eli laaja-alaisesta kauppa- ja investointisopimuksesta 20.3.2013. Tästä päi-

västä käynnistyy 90 päivän kuulemisjakso, jonka aikana kongressilla on mahdollisuus esittää näkemyksensä neuvottelutavoitteista.

Sopimus tähtää kunnianhimoiseen, laaja-alaiseen ja vastavuoroiseen kaupan vapauttamiseen ja sisältää kolme pääneuvottelualuetta: markkinoillepääsy, sääntelykysymykset ja tullienulkopuoliset esteet sekä globaalit säännöt. Kaikista kysymyksistä neuvotellaan samanaikaisesti, ja kaikki em. neuvottelualueet tulevat olemaan osa kokonaispakettia. Sopimukseen sisällytetään johdanto-osa, jossa todetaan osapuolten oikeus ryhtyä tarvittaviin toimiin yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi terveyden, turvallisuuden, työvoiman, kuluttajien ja ympäristönsuojelun perusteella.

Tavarakaupassa tavoitteena on kaikkien tullien poistaminen siten, että suurin osa tulleista poistettaisiin heti sopimuksen voimaantultua tai lyhyen siirtymäajan kuluessa. Herkkiin tuotteisiin sovellettaisiin erityiskohtelua, ml. tullikiintiöitä. Alkuperäsäännöillä määriteltäisiin vapaakaupan ehdot ja edellytykset kaupan menettelyjen helpottamista tukevalla tavalla.

Palvelukaupassa pyritäisiin sitomaan nykyisen lainsäädännön mukainen markkinoillepääsytaaso, joka on neuvoteltu osapuolten kaikkein kunnianhimoisimmissa vapaakauppasopimuksissa, sekä saavuttamaan uutta markkinoillepääsyä purkamalla kahdenvälisiä palvelukaupan esteitä ottamalla samaan aikaan huomioon tietyt herkäät palvelusektorit. Lisäksi sopimukseen sisällytettäisiin lupa- ja pätevyysvaatimusten ja -menettelyjen avoimuutta, puolueettomuutta ja oikeusturvaa koskevia sitoumuksia sekä kehitettäisiin edelleen osapuolten aiempiin sopimuksiin sisältyviä sääntelyperiaatteita.

Investointien osalta tavoitteena olisi neuvotella investointien vapauttamista ja suojaa koskevista määräyksistä sekä sijoittaja-valtiovälisestä riitojenratkaisusta. Lähtökohtana olisivat kummankin osapuolen neuvottelemat kaikkein kunnianhimoisimmat sopimusmääräykset. Investointiensuojan tulisi kattaa laajasti sekä sijoittajat että sijoitukset, ml. teollis- ja tekijänoikeudet. Sopimus sisältäisi myös mm. pakkolunastukseen, kansalliseen kohteluun, suosituim-

muuskohteluun sekä pääomien ja maksujen siirtoon liittyviä määräyksiä. Tavoitteena olisi niinkin sisällyttää sopimukseen tehokas sijoittajan ja valtion välinen sekä valtioiden välinen riitojenratkaisumenettely.

Julkisissa hankinnoissa pyritäisiin mahdollisimman kunnianhimoiseen lopputulokseen hallinnon kaikilla tasoilla täydentämällä Maailman kauppajärjestön (WTO:n) julkisten hankintojen tarkistettuun sopimukseen sisältyviä sitoumuksia. Komissio esittää puolustus- ja turvallisuushankintojen sisällyttämistä sopimuksen katteeseen. Tavoitteena olisi myös purkaa kaupan esteitä, kuten kotimaisten tavaroiden ja palveluiden suosimista tarjouskilpailuissa.

Keskeisen neuvottelukokonaisuuden muodostavat sääntelykysymykset ja tullienulkopuoliset esteet. Terveys- ja eläinlääkintäkysymyksissä lähtökohtana on WTO:n terveys- ja kasvinsojelu koskevan sopimuksen (SPS) periaatteet (tieteellinen riskiarviointi, kansainväliset normit) sekä voimassa oleva kahdenvälinen eläinlääkintäsopimus. Tavoitteena olisi lisäksi kahdenvälinen yhteistyöfoorumi SPS-kysymyksille.

Sopimuksen kaupan teknisiä esteitä koskevat määräykset perustuisivat WTO:n kaupan teknisiä esteitä koskevaan sopimukseen (TBT). Kuten SPS-, myös TBT-kysymyksissä tarkoituksena olisi perustaa kahdenvälinen yhteistyömekanismi, jonka yhteydessä voitaisiin sopimuksen voimaantulon jälkeen vaihtaa tietoja ja keskustella ajankohtaisista kysymyksistä. Sopimukseen sisältyisi myös eri sektoreita koskevia lisäsitoumuksia, kuten sääntelyn yhdenmukaistaminen, vastaavuus tai vastavuoroinen tunnustaminen. Mahdollisia sopimukseen kirjattavia sektoreita olisivat moottoriajoneuvot, kemia, lääkkeet, informaatioteknologia ja rahoituspalvelut. Lista ei ole lopullinen.

Teollis- ja tekijänoikeuksien osalta sopimuksessa puututtaisiin erityisesti teollis- tai tekijänoikeuksia sisältävän tavara- ja palvelukaupan edistämisen kannalta tärkeimpiin aloihin tavoitteena kustannusten vähentäminen ja innovaatioiden tukeminen. Sopimuksella tulisi parantaa keskeisten maantieteellisten merkintöjen suojaa.

Kestävän kehityksen osalta sopimukseen tulisi määräyksiä ympäristöystävällisistä tuotteista, palveluista ja teknologioista. Erikseen viitataan vihreisiin julkisiin hankintoihin. Sopimukseen sisältyisi myös mekanismeja, joilla pyritään tukemaan kunnollisten työolojen edistämistä tehostamalla Kansainvälisen työjärjestön (ILO) ja ympäristöjärjestöjen normien täytäntöönpanoa sekä yritysten sosiaalista vastuuta koskevia kansainvälisesti tunnustettuja standardeja.

Sopimukseen sisältyisi myös tuontiin, vientiin ja kauttakuljetukseen sekä tullimenettelyihin ja muodollisuuksiin liittyviä määräyksiä, jotka täydentäisivät voimassa olevaa kahdenvälistä tulliyhteistyösopimusta.

Sopimukseen tulisi määräyksiä kilpailupoliitiikasta, kilpailunrajoituksista, yrityskeskittymistä, valtiontuista, energian ja raaka-aineiden kaupan ja investointeihin sekä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin liittyvistä näkökohdista. Sopimuksessa määritettäisiin pääomaliikkeiden ja maksujen täysimääräisestä vapauttamisesta. Sopimuksen ulkopuolelle jätettäisiin raha- ja valuuttakurssipolitiikka vakavien vaikeuksien yhteydessä sekä vakauttamistoimet ja verotus.

Sopimukseen voidaan neuvottelujen kuluessa sisällyttää myös muita sääntelyaloja. Sopimukseen sisältyisivät tavanomaiset avoimuutta, ri-

tojenratkaisua ja instituutioita koskevat määräykset.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa laaja-alaisen ja kunnianhimoisen transatlanttisen kauppa- ja investointisopimuksen neuvottelujen käynnistämistä Yhdysvaltojen kanssa.

Valtioneuvosto tukee EU:n komission neuvotteluohjeita koskevaan ehdotukseen sisältyviä tavoitteita ja painopisteitä. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että erityisesti palveluissa, julkisissa hankinnoissa, kaupan teknisissä esteissä ja tullimenettelyissä tavoitellaan kunnianhimoista sopimusta, joka avaisi kaikille eurooppalaisille yrityksille uusia markkinoillepääsymahdollisuuksia ja johtaisi vastavuoroiseen kaupan vapauttamiseen.

Valtioneuvosto pitää perusteltuna, että unionin ja sen jäsenvaltioiden välinen toimivaltajakko otetaan huomioon jo neuvotteluohjeissa, sillä sopimusneuvottelujen piiriin tulee kuulumaan myös kysymyksiä, jotka eivät kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Päätös sopimuksen luonteesta tehdään ennen sopimuksen allekirjoittamista lopullisen sopimustekstin valossa.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Maatalous

Valtioneuvoston kannan mukaisesti valiokunta kannattaa transatlanttista kauppa- ja investointisopimusta koskevien neuvottelujen käynnistämistä Yhdysvaltojen kanssa.

Suomen maatalousviennin arvo Yhdysvaltoihin oli vuonna 2012 noin 39,5 miljoonaa euroa. Suurimpia vientituotteita olivat juusto ja vodka. Samana vuonna elintarvikkeiden kokonaisvienti oli arvoltaan 1 617 miljoonaa euroa.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että komissiolle annettavasta neuvottelumandaatista tehdyn luonnoksen mukaan neuvottelujen ta-

voitteena on kaikkien tullien poistaminen kahdenväliseltä kaupalta. Yhteisenä tavoitteena on lisäksi poistaa merkittävä osa tulleista jo sopimuksen voimaan astumisen yhteydessä ja lyhyessä ajassa eliminoida tullit muilta kuin kaikkien herkkimiltä tuotteilta. Neuvotteluissa molemmat osapuolet arvioivat erilaisia vaihtoehtoja herkkien tuotteiden kohtelulle mukaan lukien tariffikiintiöt. Sopimukseen voidaan myös sisällyttää kahdenvälinen suojalauseke.

Valiokunta toteaa, että alkamassa oleva neuvotteluprosessi käydään haastavassa tilanteessa, kun samanaikaisesti esillä ovat Dohan WTO-kierroksen päättämistavoitteet. Rinnakkaiset kahdenväliset neuvottelut voivat johtaa ongel-

mallisiin tilanteisiin erityisesti maatalouden osalta. EU:n neuvotteluvaraan markkinoillepääsyä koskevissa kysymyksissä vaikuttaakin oleellisesti se, mitä tapahtuu muissa kaupan vapauttamista koskevissa neuvotteluissa, kuten Mercosur-neuvotteluissa ja Dohan WTO-kierroksen neuvotteluissa. Toistaiseksi edistyminen viimeksi mainituissa neuvotteluissa on ollut heikkoa. Yhdysvallat on maataloustuotteiden, kuten lihan ja viljan, merkittävä tuottaja ja viejä. Toisin kuin EU-vienti, joka painottuu jalosteisiin, Yhdysvaltojen maatalouskauppa on painottunut perusmaataloustuotteiden vientiin.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että EU:n ja Yhdysvaltojen tavarakaupassa kannettavat tullit ovat jo yleisesti varsin alhaisella tasolla. Maataloustuotteissa tullit ovat kuitenkin joillakin tuotteilla korkeat. Herkillä tuotteilla kauppa perustuu tariffikiintiöihin, joiden puitteissa tapahtuva tuonti toteutuu alhaisemmalla tullilla. EU:n ja Yhdysvaltojen välinen kauppa perustuu tullien osalta WTO-sidottuun MFN-tasoon (MFN = most favoured nation). Valiokunta toteaa, että herkkien tuotteiden lukumäärä jäisi sopimuksessa todennäköisesti varsin rajalliseksi. Kun maataloustuotteiden kauppaa Yhdysvaltojen ja EU:n välillä ei kuitenkaan ole mahdollista avata kokonaan, on tärkeää, että mandaattiin sisältyy mahdollisuus tariffikiintiöiden käyttöön ja suojalausekkeen soveltamiseen. Herkkiä tuotteita EU:lle ja Suomelle lienevät ainakin naudanliha, sianliha, siipikarjanliha ja vehnä. Maitotuotteiden osalta EU:lla lienee myös haluja laajentaa vientiä. Kuitenkin meijerituotteet tulee ottaa huomioon herkkinä tuotteina. Suomalaisessa tuotannossa maidontuotanto ja lihantuotanto ovat kiinteässä yhteydessä toisiinsa ja häiriö toisella alalla aiheuttaa häiriön myös toiseen.

EU:n komission yleisissä neuvotteluohjeissa korostetaan transatlanttisen kauppa- ja investointikumppanuuden yhteisiä arvoja, mm. eettistä tuotantoa ja kestävä kehityksen periaatteita, kuten ympäristön ja luonnonvarojen suojelua ja eläinten hyvinvointia. Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että EU:n maatalouspolitiikassa ja sen meneillään olevassa uudistuksessa on ympäristön ja luonnonvarojen suojelun

perusteella tehty ja tehdään runsaasti erilaisia säädöksiä, joilla EU:n omalle maataloustuotannolle asetetaan tuotannon kilpailukykyä rajoittavia reunaehtoja. Tämä on otettava huomioon neuvotteluissa. Erilaiset toimintatavat voidaan tulkita helposti kaupankäynnin teknisiksi esteiksi, on sitten kysymys esimerkiksi luonnonmukaisen tuotannon kriteereistä, tuotteiden merkintävelvoitteista, eläinten hyvinvointivaatimuksista tai tuotannon ympäristövaatimuksista.

Valiokunta toteaa, että neuvotteluohjeiden erityisenä painopisteenä oleva pk-yritysten markkinoillepääsyn parantaminen on tärkeä osa kokonaisuutta, koska monessa tapauksessa eurooppalainen elintarviketeollisuus painii pienyritysten sarjassa yhdysvaltalaisiin kilpakumppaneihinsa verrattuna. On myös erittäin tärkeää, että neuvottelut käydään kokonaisuutena siten, että kaikista kysymyksistä neuvotellaan samanaikaisesti ja sopimus syntyy vain, jos kaikista kohdista neuvotteluissa päästään yhteisymmärrykseen, mukaan lukien maa- ja metsätalouden kysymykset.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että alkuperäsäännöillä on keskeinen rooli määrittäessä vapaakaupan ehtoja ja edellytyksiä. Maatalouden osalta on tärkeää, että vapaakaupan etuuskohtelun piiriin hyväksyttävät tuotteet ovat kokonaan tuotettuja sopijamaissa. Alkuperäsääntöjen luomiseksi elintarvikkeille on EU:ssa tehty paljon työtä ja siten asetettu uusia vaatimuksia kuluttajainformaation parantamiseksi. Matalan jalostusasteen tuotteissa tuotantopaikan ja jalostuspaikan merkitseminen on tullut välttämättömäksi. Menettelyllä on pystytty takaamaan kauppaketjussa tuotteen alkuperätunnistuksen säilyminen. Vapaakauppatilanteessa järjestelmä toimii vain, jos ehdot ovat yhtenevät EU:n sisämarkkinaehtojen kanssa.

Komissiolle annettavan mandaatin mukaan sopimus rakentuisi terveys- ja eläinterveyskysymyksissä (SPS) WTO:n SPS-sopimukselle ja olemassa olevalle kahdenväliselle eläinlääkintäsopimukselle. Tavoitteena on päättää kasvinterveyttä koskevista säännöistä, tarkastella eläinlääkintäsopimusta ja rakentaa kahdenvälinen yhteistyöfoorumi SPS-kysymyksille sekä perustaa

eläinten hyvinvointia käsittelevä yhteistyömekanismi. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että sääntelykysymykset ja tullien ulkopuoliset esteet ovat hankala neuvottelukokonaisuus. Ne ovat monessa tapauksessa selkeitä kaupankäynnin rajoitteita. Lähtökohtana pitää olla edellä todetut WTO:n SPS-sopimuksen periaatteet (tieteellinen riskiarviointi, kansainväliset normit) sekä voimassa oleva kahdenvälinen eläinlääkintäsopimus.

Keskeistä on SPS-sopimuksen puitteissa tehtävä riskinhallinta ja sen olennaiset tekijät (kestävä kehitys, tuotannon vastuullisuus ja läpinäkyvyys, kuluttajien tarpeet) tieteellisen riskinarvion ohella. Valiokunta toteaa, että on haasteellista sisällyttää sopimukseen eurooppalaisten kuluttajien odotuksia esimerkiksi eläinten hyvinvoinnista ja kuluttajien vaatimusten perusteella säädettyä EU:n ja kansallista lainsäädäntöä. Valiokunta katsoo kuitenkin, että kahdenvälisen keskusteluyhteyden avaaminen sekä SPS-että kaupan teknillisiä esteitä koskevissa kysymyksissä voi tuottaa merkittävää harmonisointi-työtä kummallekin osapuolelle.

Valiokunta kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen, että EU:n ja USA:n toisistaan poikkeavat SPS-sopimuksen tulkinnat ja soveltaminen ovat olleet syynä useisiin kauppakiistoihin. Erimielisyydet liittyvät osapuolten erilaisiin lähtökohtiin sääntelyssä, varovaisuusperiaatteen soveltamiseen, muiden kuin tieteeseen perustuvien tekijöiden, kuten kuluttajien elintarviketurvallisuuteen ja hygieniaan liittyvien odotusten, huomioimiseen ja poliittisten tekijöiden vaikutukseen. Ongelmina ovat monet eläin- ja kasvinterveyteen liittyvät kiistat, kuten esim. hormonikäsittelyn lihan tuontikielto, GMO-säädökset, kloonit, lihan kloorikäsittely ja kasvunestäjät, kuten esim. raktopamiini.

Valiokunta toteaa, että EU pyrkii parantamaan erityisesti maantieteellisten merkintöjen suojaa. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että kysymys on erittäin tärkeä osa Etelä-Euroopan maataloustuotteiden suojaamisesta. Samat tuotteet ovat listattuna EU:n maatalouden hyötyjiksi, kun komissio arvioi eurooppalaisen maatalouden menestymistä maatalous-

markkinoilla vapaakauppatilanteessa. Tällä suojalla ei kuitenkaan saada Suomen maataloustuotannon kannalta lisäarvoa. Maamme kannalta siihen liittyy merkittäviä riskejä erityisesti tilanteissa, joissa lisääntyvä tuonti kohdentuu vain eräille EU-alueille.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että kestävä kehitys koskevassa osuudessa on esillä kestävien luonnonvarojen hallinta. Yhdysvalloissa soijaöljyn kestävyyskriteerit ja sertifikaatit ovat ajankohtaisia, ja EU on valmistele massassa biomassan kestävyyskriteerejä. Samalla EU:ssa asetetaan biodiversiteettiä tukevia toimintamääräyksiä ja mm. luonnonmukaisen tuotannon vaatimuksia ollaan muuttamassa. Valiokunta katsookin, että kestävien luonnonvarojen (puuvaranto, kasvisto, eläimistö) vastuullisesta hallinnoinnista on vaarassa tulla sertifikaattien myöntäjien liiketoimintaa. Perustavoitteena tulee kuitenkin olla kaupan edistäminen. Sen vuoksi on linjattava kestävä kehityksen tavoitteet ja toimintatavat. Neuvottelujen aikana laadittavalla kestävä kehitystä koskevalla vaikutusarviolla onkin tärkeä asema.

Suomella on pitkät perinteet juuston viennissä Yhdysvaltojen markkinoille. EU-jäsenyyssuojan neuvotteluissa Suomen viennille annettiin erityinen suoja. Vaikka tällä hetkellä vientikiintiön käytölle ei olisikaan kiinnostusta markkinahintatilanteen takia, on kiintiön jatkosta sovittava nyt alkavissa neuvotteluissa.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että Suomen elintarvikemarkkinat ovat pienet ja muodostavat monessa suhteessa ”saarekkeen Euroopassa”. Esimerkiksi kulutustottumukset ja kaupan rakenne aiheuttavat ylimääräistä herkyyttä ulkopuoliselle häiriölle. Jo Euroopan mitakaavassa pienetkin tuontierät voivat aiheuttaa merkittävän markkinahäiriön maassamme. Eri-tyisen herkkyyttä ovat liha- ja maitomarkkinat. Valiokunta pitää suojalausekkeiden sisällyttämistä sopimukseen erittäin tarpeellisena.

Metsätalous

Valiokunta toteaa, että pääsääntöisesti tullien poistamisella tavarakaupasta on metsätaloustuotteiden viennin kannalta myönteisiä vaiku-

tuksia. Eräät puutuoteteollisuuden herkäät tuotteet saattavat kuitenkin vaatia erityiskohtelua.

Tullimenettelyiden ja -muodollisuuksien yksinkertaistaminen ja yhtenäistäminen sujuvoittavat ja keventävät hallinnon taakkaa metsäteollisuustuotteiden kaupassa. Kaupan teknisillä esteillä on suuri merkitys, ja niiden poistamisessa tai yhdenmukaistamisessa vastavuoroisuus sekä tasapuolisuus on huomioitava.

Metsätaloustuotteiden viennin kannalta kestävän kehityksen näkökulman nostaminen neuvotteluiden yhdeksi suuntaviivaksi on myönteistä. Suomi metsien maana hyötyy erityisesti kehitys-

suunnasta, jossa kulutus maailmanlaajuisesti ohjautuu kasvavasti kohti uusiutuvista raaka-aineista, esim. puusta, valmistettuja kestävän biotalouden tuotteita.

Lausunto

Lausuntonaan maa- ja metsätalousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 2013

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Jari Leppä /kesk
vpj. Lauri Heikkilä /ps
jäs. Heikki Autto /kok
Satu Haapanen /vihr
Lasse Hautala /kesk
Timo V. Korhonen /kesk

Jari Myllykoski /vas
Mats Nylund /r
Janne Sankelo /kok
Arto Satonen /kok
Katja Taimela /sd
Tytti Tuppurainen /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius.